

Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez...

Mt 13:44

Esti áhitat 2016. Július 16.

Kedves Testvérek !

Jézus példázata egy földművesről szól, aki kiment valakinek a szántóföldjére, melyet bérlőként művelt meg, hogy így biztosítsa munkájával a megélhetést adó mindennapi kenyeret. Eközben találta meg azt a földbe rejtett kincset, amelyet valószínűleg az egyik korábbi tulajdonos áshatott el – bizonyosan arra gondolva, hogy amikor elmúlik az őt fenyegető veszély, azután majd kiássza. Erre azonban nem került sor. A családi vagy magán-vagyon pedig; ami el volt rejtve, így a földben maradt.

Jézus egy ilyen kép háttérét használja fel arra, hogy tanítson az Isten országáról; igenis létezik egy ország, amely nem látható, de mégis valóságos. Amikor az Úr Jézus elmondja ezt a példázatot, akkor azért teszi, hogy az ember vágyakozzék ebbe az országba. Azt mondja itt Jézus, hogy Isten elrejtette, belehelyezte a vágyat minden ember szívébe - mint ahogy a kincs van a szántóföldben, az igazi kincs - az Isten országának keresése után. Amint a kincs rejtve van, úgy az Isten országa is. Sokan nem is tudnak arról, hogy tulajdonképpen ezt akarják megtalálni! Amikor valaki az élet értelmét keresi, amikor a boldogulását kutatja, amikor céljai eléréseért mindent megtesz. Akkor is ez a vágy tör fel s jelentkezik. Keresni a tökéletest, az el nem múltót, az Örökkévalót! A rejtett kincset!

Mit is jelent az Isten országa? Tudjuk, az Isten országa nem térképen, nem négyzet km-ben, vagy egy ország lakosainak számában mérhető. Isten országa (a Biblia szerint) az Ő királyi uralmát jelenti. Ott van az Isten országa, ahol Ő az úr és uralkodik. Ahol úr lesz életek, lelkek, fölött. Isten országa Jézusban jött el a földre. Az Isten országában lenni tehát azt jelenti, hogy az Ő uralma, vezetése alatt akarunk és tudunk élni. Isten országában az van benne, akinél megvalósult az a tétel, hogy Jézus uralmat nyert az élete felett. Ahogy azt a Magyarországi református énekeskönyvünk 398. sz. dicséretében énekeljük:

Úr lesz a Jézus mindenütt.

Óh bár csak Jézusnak ezt a királyi igényét nemcsak jövő időben mint leendő célt - mondaná ki éneklő ajkunk! De jó lenne, ha megvalósulna a jelenben is és az életünkben is annak minden területén; *Úr lenne a Jézus.* Nemcsak énekünk szavával, hanem énünk trónjáról adnánk olyan választ ami az előbbi éneket követi a 399 sz. dicséret mondanivalójával *'Imhol vagyok édes Uram Istenem, kész vagyok mindenben néked engednem.'*

Isten országa most még nem látható. Nem kézzel fogható. Az Íge örömhíre az, hogy Isten országába be lehet kerülni. Ám, a *valódinak mondott* földi, gazdagság, a bennünket is kísértésben tartó csapda rendszerint látható, megfogható és érzékelhető. Ebből következőleg mi is szellemi, és inkább anyagi kincseinkkel vagy élő javainkkal példálózunk (házunk, erényünk, eredményünk, gyűjtött dolgaink, gyermekünk, egészségünk). Eszünkbe jut-e ilyenkor az Íge *"mert mid van ugyanis amit nem kaptál volna?"* (1Kor 4,7) A felolvasott példázatból nem derül ki, hogy a földműves miért nem szólt a tulajdonosnak, hogy kincstől talált a földjében. E helyett rejtve hagyta a kincset. Elment és felajánlotta a tulajdonosnak, hogy megveszi a földjét. Nem veszi el titokban, nem tulajdonítja el illetéktelenül a kincset! Mindenét, amije volt eladja és megveszi azt a földet, amely a kincset rejt.

Testvérek! Tudjuk a Szentírásból, hogy Isten országába azon az ajtón át lehet bejutni, amelyre az van ráírva írva: Jézus Krisztus. Hiszen Ő mondta, hogy én vagyok az ajtó. Rajta keresztül lehet bemenni. Sokféleképpen akartak (akarnak) vallásos emberek bejutni oda. De egy út van csak, Jézus. Aki azt mondta: Én vagyok az út, én vagyok az ajtó. Mégis, hogyan lehet bekerülni Isten országába? Erre az Írás ad tanítást a Kolossé 1-ben, ahol azt mondja megszabadított a sötétség hatalmából és átvitt szerelmes Fiának országába. Nekünk

önmagunktól annyi erőnk sem volna, hogy ezen az ajtón átmenjünk. Mig élénk nem jön atyai szeretetével, kezével ölébe nem vesz és átvisz azon. Pál apostol mily boldog meglepéssel mondja a Kolossé levélben „*átvitt minket*“ szerelmes Fiának az országába. Hadd kérdezzem meg kedves testvérem: átvitt-e már téged az Ő országába?

Még sok dolgot mondhatnánk el az Isten országáról. De most azt szeretném kérni, ha még úgy érzed, hogy nem vagy belül az Isten országában: éledjen fel a szíved és kérdd segítségül a Szentlélek erejét! Ha életed felett még nem Jézus Krisztus az úr, mert nem adtad át a szívedet, nem engedted át neki az uralmat, éned hatalmával a magad ura vagy és kizárólag csak te parancsolsz magadnak: akkor ne a Jézus nélküli ön hatalmasságodat engedd növekedni! Ha öntörvényed még erősebb, de vágyódsz Isten országába, kérjed Őt és átvisz oda! Az Isten országa láthatatlan emberi szemünk számára, értéke mégis ugyan annyi, mintha látható lenne. Ez az a nem látható realitás, de érzékelhető valóság, amely mégis ott van. Ugyan annyi az értéke a szántóföldbe elrejtett kincsnek is, mintha egy igen előkelő drága üzlet kirakatában lenne. Miért van ez így? Mert azt a valóságot, amely emberi ésszel sokszor felfoghatatlan és nem a testi szemünk előtt van, csak hittel ragadhatjuk meg. Igen, mert ezt az Úrtól kapott hittel kell megragadnunk. Amikor ezt megtalálja az ember, ezt olvassuk: megőrül. Annyira értékeli, hogy azt mondja: Ezért érdemes volt mindenemet eladnom és megvennem azt a szántóföldet, hogy enyém legyen a kincs. Ez mindennel felér. Jézus mindennel felér.

Megtapasztaltad-e már ezt az örömet? Örültél-e már, akárcsak egyszer is, hogy olyan kincset találtál Jézusban, amely mindennel felér? Ez a kincsünk pedig, amit Isten adott, cserépedényekben van, (hogy ennek a titoknak a nagy volta magáé az Istené legyen). Ez a kegyelmi erő, nem magunktól való. Kincs ez amit Krisztustól kapott a lelkiségünk. Amit Isten kegyelmi eszközével bennünk, lelkünket jobba formálva, ajándékként, gyümölcsként rajtunk felmutat. Valóságos, rejtett, mégis érzékelhető

Kincs. Minden a kincs kategóriájába tartozik benned, ami mennyei természetű, mennyei eredetű. *Mert minden jó adomány és tökéletes ajándék nem alulról (ősi természetünkből) való, hanem onnan felülről jövő ajándék.* Ezért érdemes elhagyni életünk szeplős romjait, érdemes elhagyni az addigi elveszett életünk minden nyűgét, mert Jézusban többet és jobbat kapunk, olyat, ami mindennel felér.

A szántóföldben megtalált kincs feletti örömében a földműves mindenét eladja. Áldozatot hoz azért, hogy a kincset magáénak mondhassa. Mások fejüket csóválva mondhatták: máról holnapra szegény lett, nem maradt semmije, mert a vagyonát eladta. És mégis így lett gazdaggá, mert mindene lett. Birtokolhatja azt a kincset, melyet megtalált és megvásárolt. A példázat ezt üzeni: a mennyek országa itt van, megtalálható, birtokba vehető. A lényeg a megtaláláson s az ebből fakadó örömen van.

Kálvin mondja: „a hívők tanulják meg a mennyek országát az egész világ elé helyezni, s ezért ellene mondani önmaguknak, s a test valamennyi vágya ellen is, hogy semmi sem akadályozza őket e nagy jó birtokba vételében.“ (Evang. Harmónia II)

Lehet e szebb, kiváltságosabb feladata a Nyugat-európai gyülekezetekben szolgálóknak mint, e szántóföldbe rejtett kincs keresésére buzdítani? Felhívni a figyelmet ennek a birtokba vételre és a megtalálás örömében közösen osztozni?!

Ez az a kincs, amely arra készlet, hogy életünket, erőnköt, időnköt szánjuk oda az Isten szolgálatára! Jézus szavaival élve: „*Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, az elveszíti azt; valaki pedig elveszíti az ő életét énérétem és az evangéliumért, az megtalálja azt.*“ Mk 8,35.

Imádságban kérjük azt, hogy az Isten Országa legyen ami egyetlen kincsünk, amelyet keresünk és megtalálunk. Ámen

Nagy Károly, ref. lelk. Bécs